

L. Larsen: Hvis Brændetransporten paa Kanalen skal vedblive, er det nødvendigt, at der i en nær Fremtid anvendes betydelige Summer paa dens Oprensning, og dette vil vistnok udgjøre lige saa meget, som den forøgede Bekostning ved Brændetransporten i den nærmest kommende Tid.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

L. Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag enstemmig med 60 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til forskjellige gennem Finansministeriet udstedte Lønnings- og Kontorholds-godtgørelseslove.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1929 ff.)

Sjörriug: I Motiverne til dette Lovforslag udtales det blandt Andet, at man i forrige Samling ved Vedtagelsen af den lille Lov om Forhøielse af Soldassistenternes Lønning havde erkjendt, at Lønningsloven af 1870 om dette Personale havde fastsat Lønningsvilkårene for denne Klasse af Bestillingsmænd var fastsat for knappe Vilkåar i Lønningsloven af 1870. Motiverne til den foreliggende Lov føre imidlertid denne Betragtning videre og siger, at den ikke alene finder Anvendelse paa Soldvæsenets Bestillingsmænd, men har lige saa megen Gyldighed for de andre ved de samtidig udkomnede Lønningslove Bestillingsmændene givne Lønningsvilkåar. Der udtales altsaa her som en almindelig Regel, at samtlige de Lønningslove, som i 1870 lykkelig og vel bleve vedtagne, skulde have den Feil, at Vilkåarene vare for knappe. Dette kan jeg heller ikke erkjende, og jeg skal minde om, at det Lønningsudvalg, som drøftede disse Sager saa særdeles grundig og tilsidst blev enig med den daværende Finansminister om dem, fik af ham en bestemt Erkjendelse af, at Vilkåarene nu, saaledes som han var bleven enig med os derom, vare fastsatte paa den rette Maade. Hvis altsaa det foreliggende Lovforslag gik ud paa, at disse Lønningslove, som ere af en saa frist

Dato, nu igjen skulde tages for til Behandling, og at vi skulde give Lønningstillæg paa Grund af, at disse Lønningslove, som de dengang bleve affattede, ikke vare fyldestgjørende, maatte jeg bestemt modsætte mig det; men Sagen stiller sig anderledes, naar man lægger Mærke til, at, om ogsaa disse Lønningslove vare fyldestgjørende paa den Tid, de udkom, saa er der desværre senere sket en mærkelig Forandring i de faktiske Forhold. Det er jo os Alle vitterligt, at der siden den Tid og navnlig i Øbet af indeværende Aar er sket, ikke en enkelt eller nogle mindre Forhøielser af Priserne paa visse Livsforbrødenheder, men en væsentlig og meget omfattende gjennemgaaende Forhøielse. Under disse Forhold er der vistnok ikke Mange, som ikke have maattet vente, at der fra Regeringens Side vilde blive tililet Forslag om at komme de lavere Lønnede Bestillingsmænd til Hjælp og at raade Bod paa de store Bankefeligheder, der for dem følge af Priserens Stigen, uden dog at rippe op i alle de gamle Stridigheder, der vedrøre disse Forhold. Et saadant Forslag foreligger nu, og jeg ser ikke rettere, end at det holder sig indenfor meget moderate Grændser, hvorfor jeg ikke tør modsætte mig det. En enkelt Del af Forslaget har en noget anden Karakter, idet det gaar ud paa at indordne det Personale, der er ansat ved Soldgrændsen mod Slesvig under de Regler, der ere givne for det almindelige Soldvæsen, og jeg ser heller ikke rettere, end at Lovforslagets Motiver give fyldestgjørende Grunde for nu at træffe en endelig Ordning af dette Forhold. Jeg kan derfor heller ikke for saa vidt have Noget at indvende mod dette Lovforslag.

J. N. Hansen: Jeg finder ligeledes, at der nu er Grund til at indordne Soldgrændsepersonalet under de almindelige Lønninger for det øvrige Soldvæsen. Hvorvidt det Nettes iøvrigt her er truffet, ligger jo ikke saaledes for før ved 2den Behandling, og jeg skal derfor kun udtale, at jeg ikke har Noget imod selve dette Forslag om en Indordning af selve Soldgrændsepersonalet. — Hvad angaar den følgende Del af Lovforslaget, skal jeg bemærke, at ligesom jeg forrige Aar troede at maatte indrømme, at lavere stillede Bestillingsmænd, efter de forandrede Forhold, som allerede da vare komne tilstede, vare vel knapt afslagne ved Lovene af 1870, saaledes maa jeg ogsaa nu indrømme, at saadanne Forhold i en endnu høiere Grad ere komne tilstede, og derfor kan jeg heller ikke have Noget at indvende med Hensyn til selve den Retning, hvori disse Forslag gaa. Spørgsmaalet er, hvorvidt de foreslaaede Forhøielser kunne anses for passende, men derom skal jeg ikke nu udtale mig. Derimod har jeg nogen Tvivl med Hensyn til den foreslaaede Forhøielse af Kontorhold, thi da vi forhandlede Lovene om Sold- og Postvæsenet, havde jeg det Indtryk, at Kontorholdet der blev sat rigeligere, end det i Reglen